

Til Mildnelse af de uheldige Følger, Regeringens Forsømmelse paa dette Omraade har medført for Erhvervslivet, henstiller Tinget til Ministeren for Handel, Industri og Søfart snarest at drage Omsorg for, at en Rationering kan gennemføres, hvorved der tildeles alle begrænsede Kvanta Benzin, med det Formaal at vise Hensyn til de mange, der er gjort arbejdsløse, og de mange erhvervsdrivende, der staar foran fuldstændig Ødelæggelse af deres Erhverv.

Med denne Paapegen af Regeringens Forsømmelse og med den heraf motiverede Henstilling til Ministeren for Handel, Industri og Søfart gaar Tinget over til næste Sag paa Dagsordenen.«

Ministeren for Handel, Industri og Søfart erklærede, at Regeringen ikke kunde modtage denne Dagsorden. Han gjorde samtidig opmærksom paa, at det ikke var noget nyt, at der skulde reserveres Hær og Flaade saa og saa stort et Kvantum Benzin. Der bestod herom en vistnok 8 Aar gammel Overenskomst mellem Krigsministeriet og Benzinselskaberne, men denne Ordning var i øvrigt først kommet til Handelsministeriets Kundskab i December 1938, saa man maatte antagelig indrømme, at Ministeren hurtigt havde taget Konsekvenserne heraf.

Fr. Andersen afviste ligeledes den foreslaaede Dagsorden; den var ikke paa Linie med, hvad der var passeret. Han stillede paa Rasmussen (Gylling)s og egne Vegne følgende *Forslag om Overgang til næste Sag paa Dagsordenen*:

»Idet Folketinget godkender Handelsministerens Redegørelse og udtaler sin Tilfredshed med Ministerens fornyede Tilsagn om en Lempelse i Benzinrestriktionerne i det Omfang, Tilførslerne gør det muligt, gaar Tinget over til næste Sag paa Dagsordenen.«

Elgaard og Valdemar Thomsen udtalte, at de vilde stemme for den Dagsorden, der var foreslaaet af Carsten Raft. *Olvuf Pedersen* var derimod sagligt uenig med denne, men han kunde heller ikke stemme for Regeringspartiernes Dagsorden, da han ikke havde den fornødne Tillid til Regeringen.

Under den følgende Diskussion i en lang Række korte Bemærkninger hævdede flere Talere fra Regeringspartierne, at Oppositionspartierne havde haft Pligt til, naar de forudsaa den foreliggende Benzinsituation, at tage Initiativet til dens Forebyggelse, dengang der blev givet *Finansudvalget* Redegørelse for Beredskabskøbenes Fordeling, og at de havde paadraget sig et Medansvar ved at undlade dette. Heroverfor henviste man fra Oppositionens Side til, at Loven af 11. April 1938 bemyndigede vedkommende *Minister* til at foretage Beredskabskøb, bl. a. af Brændselsmidler, medens Finans-